

Fjorden, at det navnlig ud for Udby næsten var umuligt for de Fiskere, som bo der, ved Lavvande at komme ind og ud med deres Baade, naar de skulle til og fra deres Fiskepladser. Jeg har faaet Underretning om, at den samme Trafik endnu bruges af Randers Havnevæsen, og at der navnlig lægges en hel Del saadant Mudder nede ved Skæret, hvor Grundfjord begynder, ved den Hage, som kaldes „Pigen“, og at de Volde, som der ere frembragte ved Udlosning af Mudder, i høj Grad hindre Fiskerne, som der pleje at skære Siv og Tagrør, i deres Sejlads, naar de skulle have disse hjembragte. Det paastaas ogsaa fra Fiskernes Side, at denne Henlæghelse af Mudder rundt omkring i Fjorden mange Steder er en Hindring for Fiskeynglen. Idet jeg henleder Opmærksomheden paa dette Forhold, haaber jeg, at det maa blive taget under Overvejelse, om der ikke i det Lovforslag, vi her have til Behandling, kunde indføres Bestemmelser, som ville kunne hindre dette.

Knudsen: Ogsaa jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Da der er udtalt Ønsker om at faa det behandlet til Ende i Dag, skal jeg fatte mig i stor Korthed. Da den første Fiskerilov for Randers Fjord og Gudenaå blev given, havde jeg som bekendt den Ære at repræsentere Randers Amts 2den Valgkreds og tog som Følge deraf Del i denne Lovs Behandling. Jeg skal da tillade mig at udtale med Hensyn til forskellige Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, at det har glædet mig, at disse Bestemmelser ere blevne overførte fra den tidligere Lov til det foreliggende Lovforslag. Men det drejer sig nærmest her om det Omraade, for hvilket Loven skal gælde, og Betegnelser af de forskellige Vande, som høre ind under dette Omraade. Det er mig en særlig Tilfredsstillelse, at det nu slaas fast, at Randers Fjord ikke blot regnes til Randers Sønderbro, men ogsaa et Stykke ovenfor den. Tidligere vilde man gerne føre Stykket ovenfor Broen ind under Ferskvandslovgivningen, saa at det paa den nærmestliggende Strækning ovenfor Broen udelukkende skulde være Grundejere tilladt at fiske. Vi havde sidst meget udførlige Forhandlinger om denne

Sag og meget grundige Undersøgelser i Udvalget og kom til det Resultat, at Randers Fjord strækker sig betydelig længere op. Ifølge gamle Bestemmelser laa Fjordens Grænse højere oppe i det, man nu kalder Aaen. Der nævnes et Punkt Værumbøje, dette Sted kender man ikke nu, men man mener dog omtrent at kunne fastslaa, hvor det har været. Det glæder mig overordentlig, at man har bibeholdt denne Strækning ovenfor Sønderbro som en Del af Fjorden. Jeg ser her i Forslaget — jeg tror nok, det er i Fiskerikonkulentens Beretning —, at man nævner Fiskegaarden som Grænse. Det glæder mig, at den Bestemmelse, at denne Strækning mellem Randers Sønderbro og Fiskegaarden skal være offentligt Fiskevand, hvor Fiskeriet er tilladt for alle og enhver, er bibeholdt, saa at alle, der bo i Nærheden, særlig Fiskerne i Randers By og nærmeste Omegn, have Ret til at fiske i dette Vand. Paa den anden Side skete der en Indskrænkning, der kom et Kompromis, som det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) har udtalt, idet man fastslog, at man kun maatte fiske deri med Krog og Aalestangning, hvorimod Garnfiskeri ikke maatte finde Sted paa denne Strækning. Det var, fordi man den Gang stod noget usikkert med Hensyn til, hvad de ny Fredningsbestemmelser vilde komme til at betyde. Man mente, at man paa denne Strækning burde have en særlig Fredning af Laksen for at komme bort fra den Laksemangel, der havde vist sig i Fjorden, og over til en Tilstand, hvor der var en rigelig Laksemængde.

Jeg tror nu, at de Erfaringer, der have været gjorte siden den Tid, ere af den Beskaffenhed, at man nu maa komme bort fra disse Indskrækningsbestemmelser. Man kan sikkert nu godt tillade Garnfiskeri ogsaa paa denne Strækning. Denne indskrænkende Bestemmelse blev truffen af to Hensyn. Man vilde ikke genere Fiskegaarden i dens Fangst af Stamfisk, af Fisk til Udklækning af Rogn. Men dertil tror jeg, det vil være tilstrækkeligt at udvide den Strækning nedenfor Fiskegaarden, hvor der ikke maa fiskes, fra 500 Alen f. Eks. til det dobbelte, 1,000 Alen. Da behøver man ikke at frygte for at skade Fiske-